

# De wôrrend lî in 't midde

Tekst: Thieu Sijbers

Muziek: Thieu Sijbers

Ons doen en laote is 'n som van minne en van plusse, dan ees't recht en dan wir krom en 't meste lî-t- 'r tusse

Den inne vat de rechterkant, .d'n andere wil de rooie, de vierde zuukt luilekkerland, 't liefst zonder geboje

't Hî allemaol z'n vur, 't hî allemaol z'n tege, mer denk-te efkes dur, zie-de es weg der wege:

De wôrrend zo gezeed, die lî nog aalt in 't midde

Zolang ge zellef blijft boutte schot, kan't oe nie veul verdomme, mer ge vraagt wel ôndacht vur oew lot

Es ze on ou gôn komme. Wie 't hardste kwekt veur in de stoet": 't kan zo nie langer dure".

Schuift al wè dan veraand're moet 't liefste nô de bure, mer zet-te al 't vur, wir neffe al 't tège

En redeneer-de dur, blijft toch de weg der wege

De wôrrend zo gezeed, die lî nog aalt in 't midde

Zozeer zijn mester en de knecht van 't eige recht bezète, dè ze in gevecht um al dè recht, d'r eige plicht vergète

Dor wordt te gauw op enkel "eis"ne scheve schatsgereje, mî minder es den uurste prijs, is niemes mer tevreje

Och mense zet 't vur, 'ns neffe 't tege, want denk-te efkes dur, vijnde es weg der wege

De wôrrend zo gezeed, die lî nog aalt in 't midde

'n Paradijske hier op aord vur ons en alle mense, 't lijkt soms 'ne mop mî zo 'nnen baord, toch blijve we 't wense

Diep in ons weze trilt den drang um nô geluk te reize, moet zo'nnen drang al euwelang nie op 'nnen Himmel

wijze? Mer wè 't strak ok mag zijn: of "" ewigheid "of " amen", de hier te volge lijn is vur ons all'maal saome

De wôrrend, zo gezeed, die lî nog aalt in 't midde, sijns menseheugenis 'n wet die ongeschrivve geldt

Die krijg-de zo mer nie verleed dur vloeke of dur bidde, wor vrijheid nog gen leuge is

In 't "mens zijn "nog te g'leuve is, de pas nie afgesneje dur geweld.

Dor ees't de gulde middeweg die telt.